

[Lembourn.]

af en hjemmestyreordning, så det kan altså ikke være begrundelsen.

Så kunne man tænke sig, at begrundelsen var den, at man synes, at koncessionsordningerne var dårlige, og at de ikke i tilstrækkelig grad tilgodeså det offentliges interesser. Hvis forslagsstillerne havde gjort sig den ulejlighed at spørge folk, som har forstand på disse ting — det har de nok ikke, siden de stiller forespørgslen — ville de have fået at vide, at der ikke blandt samtlige koncessioner i verden med hensyn til olie findes én, der er så skrap som den, det er lykkedes de danske myndigheder at få etableret. Så det kan altså heller ikke være begrundelsen.

Så kunne man tænke sig en tredje begrundelse, at man slet ikke ønsker overhovedet at få olie bragt op, hvis der ellers er olie, og det var noget af det, som hr. Lars Emil Johansen var inde på, altså et miljøhensyn og et ønske om en lavere vækstrate i Grønland.

Nu er det imidlertid sådan, at det er just de samme personer, som er stærkest engageret i hurtigst muligt at få hjemmestyreordningen gennemført, som også er de stærkeste modstandere af at give oliekoncessionerne. Det er jo lidt ejendommeligt.

Nu skal det indrømmes, at i det forhandlingsoplæg, vi har fået om hjemmestyre i Grønland, er man indstillet på, at man vil overtage noget mere af finansieringen af de grønlandske udgifter, men det, man vil overtage, er unægtelig ikke imponerende, men all right, man erkender dog, at der må være så meget politisk anstændighed i kravet om selvstyre, at man også selv bidrager til foretagendet. Hvor skal de penge komme fra? Der er ikke ret mange her i salen, der ved mere end netop hr. Lars Emil Johansen om, hvor uhyre vanskeligt de grønlandske erhverv er stillet økonomisk, og hvor få indkomstmuligheder der er. Så hvis man er så interesseret i denne hjemmestyreordning — som jeg i øvrigt synes vi skal arbejde for, og som jeg principielt mener er helt rigtig at gennemføre — hvis man ønsker den og ønsker den hurtigt, må man da netop have den opfattelse, at så må man også prøve at skaffe sig nogle finansieringsmuligheder. Vi ved godt alle sammen, at dér, hvor der er bedst mulighed

for at finde dem, er netop inden for mineområdet, så det kan heller ikke være begrundelsen.

Så kunne der være en fjerde begrundelse. Man kunne tænke sig, at man sagde: ja men hvad rager oliekrisen og energikrisen Grønland? Og hvad kommer det os ved, at Danmark er et særdeles sårbart land netop på dette område? Det kommer ikke os ved. Men det kan ikke være tilfældet, fordi vi har netop med fuld grønlandsk tilslutning her i tinget vedtaget nogle forsyningslove, som skal gøre det lettere for Grønland i en eventuel ny oliekrisesituation at klare sig igennem. Jeg vil da også tro, at der må være en hel del mennesker i Grønland, som gerne vil vise den solidaritet med Danmark, at man i en krisesituation prøver at gøre, hvad man kan, og at man i en krisesituation for hele verden med hensyn til energiproblemet ikke vil unddrage sig at være med til at hjælpe os ud af den; det gælder ikke mindst udviklingslandene. Så det kan næppe heller være begrundelsen.

Så er der faktisk ikke andre begrundelser tilbage end den, at hr. Lars Emil Johansen vil forsøge at skaffe sig en partipolitisk platform på denne sag, en platform for sine venstreorienterede holdninger, i Grønland. Olien skal bruges i det taktiske spil om den politiske magt i Grønland. All right, det er til at forstå. Det er politik, men så sig det, sig det lige ud, at det er det, der er meningen, og det må vi acceptere. Sådan er nu engang den politiske kamp. Man vil altså bruge disse metoder, man vil prøve at fremme en ny politisk holdning i Grønland og få tilhængere af den, og man vil bruge dette middel til det. Men så sig det lige ud. Det kan vi andre da godt forstå, vi, som har kendt til politik i mange år. Men dertil skal jeg altså bare sige, at det konservative folkeparti agter ikke at støtte det foretagende.

I den forbindelse vil jeg også gerne nævne en anden ting. Det kom ikke frem i hr. Lars Emil Johansens indlæg i dag, men det er kommet frem i den almindelige debat her i den sidste tid om Grønland, hvor det hævdes, at vi fører kolonipolitik i Grønland, og Grønlandsministeren er blevet udnævnt til koloniminister — jeg tror, det var en af VSerne, der var inde på det for nogen tid siden her i tinget. Jeg vil gerne sige til dem, der kører den kampagne, at det var grøn-